

LJEPILO

(Sabine Nagy)

Ja sam Antonio. Imam 13 godina i živim u Štikapronu. Štikapron je selo u Gradišću. Naša je kuća mala i žuta. Ona se nalazi blizu poznatoga restorana u centru sela. Zato tamo i često ručam. U kući žive moja baka, moji roditelji, moja sestra, Ljepilo i ja.

Ljepilo je naš mačak. Mi ga tako zovemo jer je uvijek uz nas. Kada idem u školu, i on ide do škole. Kada idem u trgovinu, i on ide do trgovine. Kada tata gleda televiziju u dnevnoj sobi, i on gleda televiziju. Kada mama nešto jede u kuhinji, i on želi nešto jesti. Kada baka spava u spavaćoj sobi, i on spava na kauču. Kada igram šah sa sestrom, i on se želi igrati s figuricama. Od figurica najviše voli kralja. Možda zato što je kralj najveći? Možda misli da su figurice miševi?

Ljepilo ne želi biti sam. Jako je tužan kada nismo kod kuće. Onda mačak mijauče. Susjedi odmah znaju da nitko nije kod kuće. Ljepilo onda šeta od sobe do sobe i pita se gdje su svi. Ide i u garažu da nas tamo traži. Kada vidi da nema auta, on je još tužniji jer onda je siguran: sam je kod kuće.

Kada je Ljepilo tužan, on niti jede niti piye. Samo čeka. Čeka baku, čeka mamu, čeka tatu, čeka sestruru, ali najviše čeka mene. Najviše voli mene. Kada me vidi, brzo trči prema meni, a ja mu kažem: „Kakav si ti dobar, dobar mačak!“ Onda je Ljepilo veselo i sretan. Toliko je sretan da mi stavi miša pred vrata kao poklon. Joj! Znam da to nije lijepo! Ali što će?

Samo ponekad se ljutim na Ljepila. Onda ga pitam: „Ljepilo, dragi moj, hoćeš li sa mnom pod tuš?“ A znate što Ljepilo radi? Odlijepi se!

(Izvor slike: https://pixabay.com/de/users/resampled-9479920/?utm_source=link-attribution&utm_medium=referral&utm_campaign=image&utm_content=4794761; 20.5.2020.)